

STJÓRNARTÍÐINDI B 3 — 1970

5. marz 1970.

241

Nr. 42.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Reykjarfjarðarhreppi, Norður-Ísafjarðarsýslu.

Fasteignaskatt, samkvæmt 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964, skal innheimta með 100% álagi í Reykjarfjarðarhreppi, Norður-Ísafjarðarsýslu.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt 5. gr. laga nr. 51 10. júní 1964, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 5. marz 1970

Emil Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

19. febrúar 1970.

Nr. 43.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Tálknafjarðarhöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar og stjórn.

1. gr.

Tálknafjarðarhöfn takmarkast annars vegar af linu dreginni milli Sveinseyrar og Lambeyrar og hins vegar inn í fjarðarbotn.

2. gr.

Hreppsnefnd Tálknafjarðarhrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálanna, undir yfirstjórn þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál hverju sinni.

Hver nýkjörin hreppsnefnd kys á fyrsta fundi sínum, til fjögurra ára í senn, þrjá menn í hafnarnefnd og ákveður jafnframt formann hennar.

Hafnarnefnd hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og endurbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, annast bókhald og fjárhald hafnarinnar og öll reikningsskil, svo framarlega, sem hreppsnefnd ákveður ekki aðra skipan. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast ásamt þeim.

Fyrir 15. september ár hvert, ber hafnarnefnd að hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarsjóðs á komandi ári. Hreppsnefnd skal hafa fullsamið áætlunina og sent hana samgönguráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á tekju- og gjaldaliðum.

B 31

Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir. Hreppsnefnd skipar fasta starfsmenn hafnarinnar eftir tillögum hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf. En hafnarnefnd getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki hreppsnefndar.

3. gr.

Hreppsnefnd skipar hafnarvörð eftir tillögum eða í samráði við hafnarnefnd. Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarvörður í samráði við hafnarnefnd.

II. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarvörður sér um að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeim starfsmönnum öðrum, er hann setur til þess að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur gerður af hafnarverði eða mönnum hans, getur sá hinn sami kært það til hafnarnefndar, en skipun hafnarvarðar og manna hans, ber að hlýða þegar í stað.

5. gr.

Þeim, sem ekkert erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða önnur störf, sem þar eru unnin.

6. gr.

Skyllt er að gæta varúðar í meðferð alds og ljósa í höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins og lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er á við fermingu og affermingu eldfimra efna.

Áliti hafnarvörður, að hætta geti stafað af fermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum í höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

7. gr.

Ekki má kasta úthyrðis seglfestu, ösku, kolum, oliu eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Á hafnarsvæði má heldur ekki gera nein hafnarmannvirki né hreyfa þau hafnarmannvirki, sem nú eru og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarnefndar komi til, svo og samþykki viðkomandi ráðuneytis.

Nú hefur bryggja brotnað og er þá bryggjueiganda skylt, ef hann ætlar að byggja upp bryggjuna, að byggja hana svo trausta, að hafnarnefnd telji hana hæfa. Að öðrum kosti ber bryggjueiganda að taka hurtu allar eftirstöðvar bryggjunnar, draga upp alla staura og hreinsa til, svo að engin hætta geti stafað af brotum á bryggjusvæðinu. Sé þetta ekki gert, innan hæfilegs frests, er hafnarnefnd ákveður, er henni heimilt að láta gera það á kostnað eigenda og má taka þann kostnað lögtaki.

III. KAFLI

Um legu skipa og meðferð þeirra á höfninni.

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, sem ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni að þau tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa. Skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarvarðar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Skipum og bátum má ekki leggja svo, að þau hindri eða tefji umferð um höfnina. Nú tregðast skipstjóri eða eigandi skips við að hlýða fyrirmælum hafnarvarðar um að flytja skip sitt, bát eða strengi til á höfninni, getur þá hafnarvörður látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda. Kostnaðinn má taka lögtaki.

9. gr.

Í sérhverju skipi, að undanteknum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til þess að liggja mannláus í höfninni, skal jafnan vera að minnsta kosti einn maður, er geti tekið á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skip eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Eigi má festa skipum við bólfæri (virki) eða bryggjur, nema við festarhring eða festarstólpa. Festum skal einnig þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjum eða bólvirkjum. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

11. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar sínar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af því.

Ekki má hleypta vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða selkur, þar sem það, að áliti hafnarvarðar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal eigandi þess láta færa það burtu svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarvörður láta færa skipið burtu á kostnað eiganda. Kostnaðinn má taka með lögtaki.

IV. KAFLI

Um notkun hafnarinnar.

13. gr.

Venjulega skal heimila skipum að leggjast að bryggjum eða bólvirkjum í þeirri röð, er þau koma til hafnarinnar. Þó skal farþegaskipum, sem sigla eftir fyrirfram auglýstum áætlunum, leyft að leggjast að bryggjum, þótt önnur skip liggja þar fyrir. Skulu þau þá víkja, sé það nauðsynlegt að dómi hafnarvarðar.

Sé ferming eða afferming skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða að dómi hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðru skipi, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarvörður vísað skipi frá bryggju, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

Verði ágreiningur, ræður hafnarvörður hvar og í hvaða röð skip koma að bryggjum.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólfæri, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa er utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilfar þeirra skipa, er nær liggja.

15. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi eða öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólvirkis, bryggju eða bátanna, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki nægilega gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er. Kjölfestu má ekki láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarvörður vísar til.

16. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður skips eða skipstjóri láta ræsta bryggjur eða bólvirki, sem notuð hafa verið, ef þörf gerist. Farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um að það sé gert. Afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá afgreiðslumanni eða eiganda skipsins.

17. gr.

Þær vörur, sem ferma skal eða afferma, svo og tæki þau, sem notuð eru við fermingu eða affermingu, mega ekki liggja á bryggjum eða bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burtu muni þessa og vörur jafnskjótt og hann krefst þess.

V. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

18. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt í lægi. Skal eigandi láta taka skipið, ef það sekkur eða láta sprengja það sundur eða taka af grunni, svo að það skemmi ekki höfnina. Sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda. Slíkan kostnað má taka lögtaki. Vanræksla á að hlýða skipun hafnarnefndar í þessum efnum, er enn fremur brot á hafnarreglugerðinni.

Hafnarvörður ákveður hvert sinn, hvar slíkum skipum skuli lagt, hve traust legufæri skuli vera og hvernig þeim skuli fyrir komið. Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af leka, þótt það sé mannaust, þá er honum heimilt að leggja skipinu og láta það liggja án þess að menn séu í því á þeim tíma árs, sem ekki verður heimtað ljós á skipum. Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess. Ljós skulu tendruð á skipum þessum, þegar hafnarvörður krefst þess.

19. gr.

Meðan skip liggur mannaust á höfninni, skal eigi sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað. Ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er. Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lægi á höfninni.

VI. KAFLI

Um lestargjöld.

20. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestargjald í hvert skipti, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum er síðar greinir.

Ef ekki er öðruvísi ákveðið, greiðist lestargjald af brúttó burðarmagni skips, talið í heilum rúmlestum, en brotum sleppt.

21. gr.

- A. Af skipum, sem eru stærri en 10 brúttólestir og eru eign aðila á Tálknafirði og skrásett þar, skal greiða lesta- og bryggjugjald einu sinni á ári, kr. 27.00 fyrir hverja rúmlest. Gjald dagi er 1. janúar. Séu skip þessi að einhverju leyti í utanlandssiglingum, greiða þau aukalega kr. 0.60 af hverri rúmlest í hvert skipti, er þau koma úr utanlandssiglingu.
- B. Öll skip önnur skulu greiða kr. 1.50 fyrir hverja rúmlest í lestargjald í hvert skipti, sem þau koma til hafnar. Strandferðaskip ríkisins greiða þó aðeins kr. 0.50 af hverri rúmlest.
- C. Undanþegin greiðslu lesta- og bryggjugjalds eru: Herskip, varðskip, björgunar- skip, skemmtiferðaskip, rannsóknaskip og skip, sem leita neyðarhafnar.

VII. KAFLI

Um bryggju og bólvirkisgjald.

22. gr.

Öll skip, sem leggjast að bólvirki eða bryggju, hvar sem er í höfninni eða að skipi, sem liggur við bólfæri eða bryggju, skulu greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins talið í heilum rúmlestum, en brotum sleppt, sem hér segir:

- A. Bátar minni en 10 brúttólestir, eru undanþegnir lesta- og bryggjugjaldi, en greiða skulu þeir einu sinni á ári kr. 500.00 í hafnargjöld. Gjald dagi er 2. janúar.
- B. Öll önnur skip greiði kr. 0.60 af brúttólest fyrir hvern sólarhring eða hluta sólarhrings, þó aldrei minna en kr. 75.00 í hvert skipti.

VIII. KAFLI

Um vatnsgjald.

23. gr.

Ef vatn er selt til skipa, skal söluverð vera kr. 20.00 fyrir hverja smálest, en minnsta gjald skal þó vera kr. 75.00 fyrir fiskiskip, en kr. 150.00 fyrir önnur skip.

IX. KAFLI

Um vörugjöld.

24. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem fluttar eru af skipsfjöllum á land eða úr landi á skipsfjöllum, eða úr einu skipi í annað, innan takmarka hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, sem um getur í næstu greinum.

25. gr.

Fyrir vöru, sem skv. farmskrá skips eru ákveðnar til annarar hafnar og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálfvörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara áfram með sama skipi, enda sé það ákveðið í farmskrá, greiðist ekkert vörugjald.

26. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- A. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
- B. Vistir og aðrar nausynjar til skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- C. Innlend mjólk og rjómi, sem flutt er til hafnarinnar.
- D. Póstur og venjulegur farþegaflutningur.

27. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining.

28. gr.

Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds. Skipstjóra eða afgreiðslumanni skips er skylt að láta gjaldkera hafnarinnar í té eftirrit af farmskrá.

Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp er gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Séu fleiri en ein vörutegund í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

29. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjaldið greiðast eins og þar segir.

X. KAFLI**Vörugjaldskrá.****30. gr.**

1. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir hver 100 kg.
Fiskur, nýr, slægður eða óslægður, ísvarinn, saltaður, óverkaður, fiskbein, síld lögð á land til bræðslu, söltunar eða frystingar.
2. flokkur. Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg.
Kol, koks, salt, sement, leir, kalk, vörur úr ódýrum steinefnum svo sem: legsteinar, hleðslusteinar, gólf- og veggflísar úr steinefnum, vikur, sjávarafurðir til útflutnings.
3. flokkur. Gjald kr. 3.50 fyrir hver 100 kg.
Kornvörur, mjólkurvörur, garðávextir, fóðurbætir, tilbúinn áburður, landbúnaðarafurðir til útflutnings og iðnaðarvörur til útflutnings.
4. flokkur. Gjald kr. 4.50 fyrir hver 100 kg.
Benzín og oliur, sykur, ull, kjöt, kaffi, kaffibætir og hráefni til þess, feiti og oliur til framleiðslu iðnaðarvara, vatnsleiðslu- og miðstöðvarvörur, hreinlætisvörur, gler, óunnið járn, hárujárn og saumur.

5. flokkur. Gjald kr. 14.00 fyrir hver 100 kg.
Hráefni til iðnaðar ótalið annars staðar, útgerðarvörur, vélar og mótórar, ótalið annars staðar, þungavinnuvélar, landbúnaðarvélar og tæki, bifreiðar, bifhjól og hjólhestar og varahlutir til þeirra, tjara, bik, asfalt, byggingarefni, ótalið annars staðar, þ. á m. gólfdukar úr linoleum, pappa, plasti og asbest.
6. flokkur. Gjald kr. 28.00 fyrir hver 100 kg.
Pappírsvörur, nýlendu- og hreinlætisvörur, leirvörur, glervörur og bú-áhöld, ávextir, leðurvörur, brauðvörur, gúmmívörur, kálmeti og plöntur, jarðstrengir og vír alls konar og allar aðrar vörur, sem ekki eru annars staðar taldar og gjald er reiknað eftir þyngd.
7. flokkur. Gjald kr. 42.00 fyrir hver 100 kg.
Lyfjavörur, vefnaðarvörur, snyrtivörur, rafmagnsvörur, niðursuðuvörur, ótalið annars staðar, kryddvörur, sportvörur, s. s. ljósmyndavörur, áttavitar, klukkur, mælitæki, simtæki, útvarpstæki og upptökutæki, leikföng, skot og skotfæri, húsgögn.
8. flokkur. Gjald kr. 56.00 fyrir hver 100 kg.
Tóbaksvörur, tóbak, vín, spíritus, eldspýtur.
9. flokkur. Gjald kr. 28.00 fyrir hvern grip.
Hestar, nautgripir, svín.
Sauðfé kr. 7.00 fyrir hvern grip.
Gjald kr. 1.40 fyrir hvert stykki: Tómar tunnur.
Gjald kr. 4.20 fyrir hvert stykki: Sild og lýsi í tunnum.
10. flokkur. Gjald kr. 0.75 fyrir hvert teningsfet:
Trjáviður.
11. flokkur. Gjald kr. 1.40 fyrir hvert teningsfet:
Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, svo og vörur, sem ekki eru sérstaklega nafngreindar í gjaldskrá þessari, skal ákveða af gjaldkera hafnarinnar. Verði um ágreining að ræða, má skjóta úrskurði hans til hafnarnefndar, sem hefur endanlegt úrskurðarvald um vörugjaldið.

Lægsta vörugjald í öllum flokkum skal vera kr. 5.00.

Gjaldskrá þessi gildir um vörur, sem fluttar eru til eða frá höfninni.

XI. KAFLI

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

31. gr.

Fyrir að leggja vöru á land hafnarinnar, skal greiða kr. 0.75 fyrir hvern fermetra, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burtu innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring. Sama gjald skal greiða fyrir tæki og áhöld hvers konar, sem einstaklingar eiga og láta standa á landi hafnarinnar. Gjald fyrir slík tæki sem og mikið vörumagn, má ákveða með samningi við hafnarnefnd.

32. gr.

Gjald fyrir lóðir, geymsluhús eða tæki, sem leigð eru einstaklingum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða samkvæmt samningi.

XII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

33. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

34. gr.

Skipstjóri eða formaður báts ber ábyrgð á greiðslu lestargjalds, ljósgjalds, bryggju- eða festargjalds.

Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, er skipinu ber að greiða. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipi, unz gjöldin eru að fullu greidd.

Þar sem ekki eru í gjaldskrá þessari ákveðnir fastir gjalddagar, skal greiða gjöldin áður en skip fer burt úr höfninni.

35. gr.

Gjöld fyrir vörur, sem um getur í 30. grein, greiðir eigandi eða umboðsmaður hans á Tálknafirði. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum, unz gjöldin eru greidd.

Eigi margir aðilar vörur í sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslu vörugjaldsins til hafnargjaldkera.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

36. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari skulu renna í hafnarsjóð. Má taka þau lögtaki og hafa þau forgangsrétt sem opinber gjöld.

Enn fremur skulu öll skipsgjöld tryggð með lögveði í skipi og gangi það veð í tvö ár fyrir sammingsveðskuldum.

XIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

37. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar og áhöldum, fer eftir almennum reglum. Ef samningar takast ekki um skaðabætur, skulu þær ákveðast af þremur óvilhöllum mönnum. Hvorum aðila sem er, er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið.

Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum mönnum, dómkvöddum. Kostnað við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira, en sem nemur 10% af hinni upprunalegu matsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

38. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni á meðan mál hans er enn óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd metur gilda.

39. gr.

Enginn skipstjóri getur vænt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni með vottorði hafnargjaldkera, að hann hafi greitt gjöld þau, er honum ber að greiða, samkvæmt reglugerð þessari. Sama gildir um sektir og skaðabætur, ef um þær er að ræða.

40. gr.

Hverja þá skipun, sem gefa má skipi samkvæmt reglugerð þessari, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans, skv. 8. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt sem skipstjóri hefði sjálfur fengið skipunina.

41. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggji við skv. lögum. Sektir renna í hafnarsjóð Tálknafjarðarhafnar.

42. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi fyrri reglugerð fyrir lendingarbótasvæðið á Sveins-eyri við Tálknafjörð frá 29. apríl 1947 með síðari breytingum.

Samgönguráðuneytið, 19. febrúar 1970.

Ingólfur Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

REGLUGERÐ

**um breytingu á reglugerð fyrir lendingarsvæðið Örlygshöfn
við Patreksfjörð, nr. 72 4. maí 1956.**

1. gr.

Öll gjöld til hafnarinnar samkvæmt reglugerðinni hækka um 150%.

2. gr.

2. mgr. 10. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Innlend strandferðaskip greiði hálf gjald samkvæmt 1. mgr.

3. gr.

21. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum. Sektirnar renna í lendingarbótasjóð.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 19. febrúar 1970.

Ingólfur Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.